

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΓΙΑ 2
Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ
του Ραούλ Ερνάντες Γκαρίντο

Μετάφραση από τα ισπανικά: Ελπίδα Βιάννη

Traducción de Elpida Vianni

fragmento

(ΣΚΟΤΑΔΙ)

Τρία κουδούνισματα τηλεφωνικής επικοινωνίας. Το τέταρτο κουδούνισμα διακόπτεται από έναν ηλεκτρονικό ξερό ήχο: αρχίζει η επικοινωνία. Απαντά η φωνή μιας νεαρής γυναίκας. Δεν ακούμε ποιος την έχει καλέσει. Ακούγεται μόνο η φωνή της κοπέλας στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής.)

Παρακαλώ.

(Παύση, ενώ συνεχίζει να ακούει. Προσπαθεί να συγκρατήσει την ανάσα μιας έντονης προσδοκίας, που την προκαλεί αυτό που της λέει ο συνομιλητής της).

Συγγνώμη. Ποιος είσαι;

(Παύση. Εκείνη συνεχίζει μπερδεμένη).

Πώς; Ναι, ναι. Αυτό είναι το όνομά μου. Εσύ ποιος είσαι; Πώς βρήκες το νούμερο; Τι θέλεις από μένα; Στο έδωσε ένας κοινός μας φίλος; Ένας πελάτης μου; Πες μου ακριβώς για ποιο λόγο μου τηλεφώνησες. Υπηρεσία; Επίσκεψη; Συγγνώμη, αλλά έχω ρεπό. Όχι, αδύνατον. Μην επιμένεις. Σ' ευχαριστώ, αλλά δεν είναι θέμα χρημάτων. Δεν δέχεσαι με τίποτα αρνητική απάντηση. Συγγνώμη; Πού θα πρέπει να έρθω; Περίμενε, άσε με να το σκεφτώ. Πες μου πάλι τη διεύθυνση. Ναι, ξέρω πού βρίσκεται. Δεν υπάρχει θέμα για κάτι έκτακτο. Θα ακυρώσω αυτό που είχα κανονίσει. Αλλά να ξέρεις ότι κάνω εξαίρεση για σένα.

(Με ανησυχία)

Πες μου, τι σου έχει πει ο φίλος σου; Μην πιστεύεις ό,τι λέει. 23 χρονών.

(Αλλάζει απότομα τόνο. Με χαμηλή φωνή, ψιθυρίζοντας)

23 χρονών.

(Παύση. Συνεχίζει να ψιθυρίζει)

85-55-90.

Δεν έχεις ιδέα;

(Από τον ψίθυρο περνάει σε έναν πιο παιχνιδιάρικο τόνο)

Είμαι μικρόσωμη, ομορφούλα. Καστανή, παιδικό πρόσωπο, σκούρα μάτια. Ωραία βυζιά, στρογγυλό κωλαράκι, παιχνιδιάρικο.

(Τα υπονοούμενα καταλήγουν σε ένα σύντομο γελάκι, που σταματά απότομα).

Αυτό φαντάζεσαι τώρα; Θα σ' αρέσει;

Όσο χρόνο θέλεις. Δεν υπάρχει βιασύνη. Μετρητά. 240 και 30 για το ταξί. Δώσε μου τη διεύθυνση. Πες την πάλι σε παρακαλώ. Δεν τη σημείωσα πριν. Εντάξει. Σε μία ώρα θα είμαι εκεί.

(Σιωπή)

(Διαδοχή φωτογραφιών, κλεμμένων εικόνων. Αντιλαμβανόμαστε ότι πρόκειται για φωτογραφίες που τραβήχτηκαν με τηλεφακό από κάποιον ειδικό (ντετέκτιβ). Δεν είναι καλά φωτισμένες. Δεν είναι ευδιάκριτες, έχουν πολύ κόκκο.

Μια ανδρική ΦΩΝΗ περιγράφει με ψυχρό και αδιάφορο τόνο, χωρίς καμία ένταση. Όσα λέει μπλέκονται με τα παράσιτα της ηχογράφησης του μαγνητοφώνου. Ανάμεσα στις φράσεις, παύσεις γεμάτες αγωνία: ηλεκτρονικός θόρυβος. Η φυσική παρουσία της ηθοποιού πάνω στη ΣΚΗΝΗ, ριζικά μεταμορφωμένη στον ρόλο του ΚΟΡΜΙΟΥ.

Ηχητικό εφέ: η πόλη.

Ο πόνος στο ΜΑΤΙ από την εναλλαγή λάμπων-σκοταδιού λόγω της διαδοχικής προβολής φωτογραφιών, το σκοτάδι, η λάμψη που εισχωρεί στο βάθος του αμφιβληστροειδή χιτώνα).

18:06 ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕΣΩ ΠΑΡΑΘΥΡΟΥ. Η ΚΟΠΕΛΑ ΕΧΕΙ ΤΥΛΙΓΜΕΝΗ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΜΙΑ ΠΕΤΣΕΤΑ. ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΗΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΥΓΡΑ. ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ. Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΟΜΗ. ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ΚΑΤΙ ΚΑΙ ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ. ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ. ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ.

18:26 ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ. ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΣΥΝΑΝΤΑ ΕΝΑΝ ΚΥΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ. Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΝ ΚΟΙΤΑΖΕΙ. ΕΚΕΙΝΗ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΚΑΙ ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΕΞΩ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΠΕΛΑΣ: 25 ΧΡΟΝΩΝ ΠΕΡΙΠΟΥ, ΨΗΛΗ, ΑΔΥΝΑΤΗ. ΣΚΟΥΡΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΜΑΚΡΙΑ, ΠΙΑΣΜΕΝΑ ΣΕ ΑΛΟΓΟΟΥΡΑ. ΚΟΝΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

ΑΝΟΙΧΤΟΥ ΜΩΒ. ΣΚΟΥΡΗ ΜΠΛΕ ΦΟΥΣΤΑ ΚΟΝΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΣ ΜΗΡΟΥΣ. ΜΑΥΡΕΣ ΜΠΟΤΕΣ. ΚΡΑΤΑΕΙ ΣΤΟΝ ΩΜΟ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΚΟΚΚΙΝΗ ΤΣΑΝΤΑ.

Η ΚΟΠΕΛΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ. ΠΕΡΠΑΤΑΕΙ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΛΕΩΦΟΡΟ. ΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ. ΣΥΝΑΝΤΑ ΔΥΟ ΝΕΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΤΗΝ ΚΟΙΤΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΝΕ ΚΑΤΙ. ΕΚΕΙΝΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΑ. ΣΤΑΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟΥ. ΚΟΙΤΑΖΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΤΗΣ. ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΕΝΑ ΤΑΞΙ. ΜΠΑΙΝΕΙ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΒΓΑΖΕΙ ΕΝΑ ΧΑΡΤΙ ΠΟΥ ΤΟ ΔΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΟΔΗΓΟ. ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ.

ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΣΤΙΣ 18:39.

(Σκοτάδι)

(Το ΜΑΤΙ εξοικειώνεται με το σκοτάδι που επικρατεί στη ΣΚΗΝΗ. Στη σκηνή ο ηθοποιός: Ο ΠΕΛΑΤΗΣ περιμένει. Πίσω του υπάρχει ένας μεγάλος τοίχος. Και πίσω από αυτόν, ένας μεγάλος ολόσωμος καθρέφτης ακουμπισμένος στο πάτωμα, σπασμένος από πάνω μέχρι κάτω.

Χτυπάει το κουδούνι. Ο ΠΕΛΑΤΗΣ βγαίνει από τη σκηνή με κατεύθυνση προς την είσοδο του δρόμου. Μετά από λίγο ακούγεται η πόρτα που ανοίγει. Και η φωνή μιας κοπέλας, η ίδια φωνή που ακούσαμε στην τηλεφωνική επικοινωνία.

Η συζήτηση ξεκινάει έξω από τη σκηνή. Στην αρχή, τους ακούμε να μιλάνε χωρίς να αντιλαμβανόμαστε τι λένε, στη συνέχεια η συζήτηση ακούγεται καθαρά.)

ΚΟΡΜΙ: Νοεμί

ΠΕΛΑΤΗΣ: Συγγνώμη;

ΚΟΡΜΙ: Νοεμί (Σιωπή). Εσύ μου τηλεφώνησες.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ναι.

ΚΟΡΜΙ: Με περίμενες. Σωστά; Μήπως υπάρχει κάποιο πρόβλημα;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όχι, κανένα. Είσαι η...

ΚΟΡΜΙ: Νοεμί

ΠΕΛΑΤΗΣ: Νοεμί.

ΚΟΡΜΙ: Να περάσω;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Παρακαλώ, πέρασε. Πρόσεχε τα σκαλοπάτια.

(Βήματα, η πόρτα κλείνει)

ΚΟΡΜΙ: Τα βλέπω, ευχαριστώ. Για μια στιγμή νόμισα ότι ήρθα σε άλλο σπίτι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πώς είναι δυνατόν. Με έβαλες να επαναλάβω τα στοιχεία πάνω από τρεις φορές. Δεν έχει μισή ώρα που σου τηλεφώνησα. Μένεις κοντά;

ΚΟΡΜΙ: Έφτασα πολύ νωρίς μάλλον.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν φαντάζεσαι πόσο χάρηκα που ήρθες.

(Συνεχίζονται τα βήματα)

ΚΟΡΜΙ: Αυτό το σπίτι...

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τι έχει;

ΚΟΡΜΙ: Είναι μεγάλο. Πολύ μεγάλο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σου αρέσει;

ΚΟΡΜΙ: Ναι, μου αρέσει. Θα κόστισε μια περιουσία, αυτή η περιοχή είναι πολύ ακριβή.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Το κληρονόμησα. Στην πραγματικότητα πάντα εδώ ζούσα. Δεν σκέφτηκα ποτέ να μείνω αλλού. Γι' αυτό και δεν μπήκα ποτέ στη διαδικασία να σκεφτώ τι χρήματα να ζητήσω σε περίπτωση πώλησης.

ΚΟΡΜΙ: Δεν είσαι προληπτικός. Κι άλλος σπασμένος καθρέφτης.

(Βήματα. Και τελικά, πριν τον ΠΕΛΑΤΗ, η ηθοποιός: το ΚΟΡΜΙ μπαίνει στη σκηνή, στο σαλόνι. Είναι ντυμένη όπως και η νεαρή στις φωτογραφίες. Κοιτάζει τα πάντα με ιδιαίτερη προσοχή. Κοιτάζει το είδωλό της στον σπασμένο καθρέφτη).

Μαζί με αυτόν της εισόδου είναι δύο.

(Εκείνος μπαίνει μετά την κοπέλα και βιάζεται να της βγάλει το πανωφόρι).

Πολύ ωραίο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τα χρήματα;

ΚΟΡΜΙ: Προτιμώ να τα παίρνω πριν, ευχαριστώ.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όπως θέλεις.

ΚΟΡΜΙ: Μπορείς να ανάψεις τα φώτα;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Συγγνώμη;

ΚΟΡΜΙ: Το φως. Με τόσο σκοτάδι θα σκοντάψω και θα πέσω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Φυσικά.

(Ενεργοποιεί έναν διακόπτη και ανάβει ένας χαμηλός φωτισμός, αρκετός για να κινείται κανείς άνετα. Δείχνει το πανωφόρι της κοπέλας που το κρατάει στα χέρια του).

Έρχομαι σε ένα λεπτό.

(Βγαίνει για να κρεμάσει το πανωφόρι. Εκείνη επιθεωρεί βιαστικά και σχολαστικά το σαλόνι. Σηκώνει τις κουρτίνες και επιβεβαιώνει ότι οι περσίδες είναι κατεβασμένες, όπως είχε σκεφτεί. Ο άνδρας βγαίνει από τη σκηνή κι εκείνη μιλάει με δυνατή φωνή).

ΚΟΡΜΙ: Γιατί έχεις κατεβασμένες τις περσίδες; Μέρα είναι ακόμα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Για διακριτικότητα. Είναι καλύτερα έτσι.

ΚΟΡΜΙ: Ένα σπίτι μέσ' στο σκοτάδι και δυο σπασμένοι καθρέφτες. Σημαίνει κάτι συγκεκριμένο;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τι εννοείς;

ΚΟΡΜΙ: Οι καθρέφτες, αν σημαίνουν κάτι συγκεκριμένο για σένα. Ίσως απλά να σου αρέσουν. Αυτό είναι; Ίσως απλά είσαι από αυτούς τους τύπους που τους αρέσει να κάνουν συλλογές.

(Τριγυρίζει, προσπαθώντας να ανακαλύψει κάποια περίεργη κίνηση στα διπλανά δωμάτια. Μόλις ολοκληρώνει τη φράση της, περιμένει να ακούσει την απάντησή του. Αφού σιγουρευτεί ότι ο άνδρας είναι ακόμη έξω, συνεχίζει να επιθεωρεί τα πάντα ανενόχλητη).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Κι οι καθρέφτες ήταν πάντα εδώ. Ήταν μέρος της κληρονομιάς. Πήγαιναν μαζί με το σπίτι. Κάποια μέρα θα αποφασίσω να συμμαζέψω και θα τους πετάξω.

ΚΟΡΜΙ: Κρίμα. Μόνος μένεις;

(Ο άνδρας μπαίνει στο δωμάτιο αθόρυβα, χωρίς το παραμικρό ίχνος που να την κάνει να αντιληφθεί την παρουσία του. Μένει ακίνητος, κοιτάζοντας την, ή μάλλον ακούγοντάς την. Εκείνη, αγνοώντας την παρουσία του συνεχίζει να επιθεωρεί το σαλόνι.)

ΚΟΡΜΙ: Το σπίτι φαίνεται πολύ μεγάλο για ένα άτομο. Εγώ θα χανόμουν, δεν θα ήξερα ούτε μέχρι την κουζίνα να πάω. Τα βγάζεις πέρα μόνος σου ή έχεις κάποιον να σε βοηθάει;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Έχει σημασία;

(Εκείνη τρομάζει, φοβάται ότι την παρακολουθούσε).

ΚΟΡΜΙ: Συγγνώμη για την περιέργεια. Μιλάω απλά για να μιλήσω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τα καταφέρνω μια χαρά, αν αυτό θέλεις να μάθεις.

ΚΟΡΜΙ: Η αλήθεια είναι πως μου κάνει εντύπωση που ένας άνδρας σαν εσένα μου τηλεφώνησε για επίσκεψη. Είσαι νέος, όμορφος... Δεν έχεις καμιά σχέση, δεν έχεις κοπέλα;

(Αυτός γυρίζει προς το μέρος της. Χαμογελά βεβιασμένα. Κάθε του κίνηση κρύβει κάτι παράξενο, σαν κάτι να λείπει, σαν κάτι επιτηδευμένο. Μοιάζει με έναν κακό ηθοποιό που λέει τα λόγια του ρόλου του χωρίς να πείθει κανέναν).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τα καταφέρνω μια χαρά. Είσαι πολύ περίεργη.

(Τελειώνει τη φράση του και ξαφνικά μένει ακίνητος και σιωπηλός, σαν να περιμένει από την κοπέλα να συνεχίσει την κουβέντα. Η κοπέλα παραμένει επίσης σιωπηλή. Τελικά τον ρωτάει με απόλυτη ευθύτητα)

ΚΟΡΜΙ: Γιατί με κοιτάζεις μ' αυτόν τον τρόπο;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πώς να μη σε κοιτάζω; Είναι δύσκολο να μην το κάνω.

(Ο ΠΕΛΑΤΗΣ πλησιάζει το ΚΟΡΜΙ και σχεδόν το αγκαλιάζει)

Να βλέπεις αυτό το κορμί... αυτό το πρόσωπο... Πώς να μη σε κοιτάζω; Να κοιτάζεις αυτά τα μάτια. Να μην σε ενοχλεί. Θα το κάνω συνέχεια. Γι' αυτό σου τηλεφώνησα, για να μπορώ να σε απολαύσω και να σε κοιτάζω όπου θέλω κι όπως θέλω.

ΚΟΡΜΙ: Μόνο θα με κοιτάζεις;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Και θα σε κοιτάζω και άλλα πράγματα. Όμως όλα όπως τα θέλω εγώ.

(Ο ΠΕΛΑΤΗΣ σταματά για μια στιγμή ακριβώς δίπλα στο ΚΟΡΜΙ. Εκείνη με μια απαλή κίνηση απομακρύνεται. Εκείνος κατευθύνεται στο έπιπλο του μπαρ).

Σου βάζω ένα ποτό.

ΚΟΡΜΙ: Τα έχεις προετοιμάσει όλα πολύ καλά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όπως αξίζει σε μια λατρεμένη ύπαρξη, όπως εσύ.

ΚΟΡΜΙ: Τα πάντα έτοιμα. Χαμηλός φωτισμός, ζεστή ατμόσφαιρα. Τα πάντα αισθησιακά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ας κάνουμε μια πρόποση σαν να είμαστε παλιοί φίλοι που ξανασυναντιούνται μετά από καιρό.

(Εκείνη δείχνει μια ξαφνική ανησυχία)

ΚΟΡΜΙ: Τι είναι εκεί; Είναι και κάποιος άλλος εδώ;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τι έπαθες τώρα;

(Απομακρύνεται από δίπλα του. Σε εγρήγορση, κοιτάζει προς την πόρτα).

ΚΟΡΜΙ: Άκουσα έναν θόρυβο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τα παλιά σπίτια είναι γεμάτα από περίεργους θορύβους.

(Εκείνη πλησιάζει στις πόρτες και επιθεωρεί).

ΚΟΡΜΙ: Δεν κρύβεται κάποιος;

(Εκείνος χαμογελά)

ΚΟΡΜΙ: Μη μου πεις ότι δεν άκουσες τίποτα;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ίσως να έχεις δίκιο. Μερικές φορές ακούγεται κάτι. Στο είπα. Τα παλιά σπίτια. Δεν δίνω σημασία σε τέτοιους θορύβους, ούτε καν τους ακούω πια. Μην ανησυχείς αν άκουσες κάτι. Δεν υπάρχει κανείς. Επιβεβαίωσέ το, αν δεν με πιστεύεις.

(Εκείνη συνεχίζει να αμφιβάλλει)

Είσαι τόσο καχύποπτη. Δεν είναι καλό αυτό.

ΚΟΡΜΙ: Πώς με είπες;

(Αυτός χαμογελά)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Να με φωνάζεις Αντρές.

ΚΟΡΜΙ: Αντρές. Όπως θέλεις. Εσύ ξέρεις πώς με λένε.

(Ανοίγει την τσάντα της. Διστάζει).

Μπορώ να καπνίσω;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όχι.

(Κλείνει την τσάντα της).

ΚΟΡΜΙ: Ούτως ή άλλως προσπαθώ να το κόψω. Και τώρα...

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τώρα μίλα μου για σένα. Από εδώ είσαι;

ΚΟΡΜΙ: Εσύ τι λες;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Νομίζω ότι δεν είσαι από εδώ.

(Εκείνη συνεχίζει να τον κοιτάζει σιωπηλά)

Πες μου, από πού είσαι.

ΚΟΡΜΙ: Θέλεις πολύ να μάθεις;

(Σύντομη σιωπή, που τη διακόπτει εκείνη με μια αναπάντεχη απάντηση)

Είμαι από τη Ρουμανία.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Από τη Ρουμανία;

ΚΟΡΜΙ: Από τη Ρουμανία ή τη Ρωσία. Από όπου θέλεις εσύ.

(Αυτός γελάει)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Από τη Ρουμανία. Μου φαίνεται πιο εξωτική.

ΚΟΡΜΙ: Δεν πιστεύεις στ' αλήθεια ότι είμαι από τη Ρουμανία. Έτσι δεν είναι;

(Μιλά με περίεργη προφορά. Αγγίζει την αλογοουρά της).

Ένα Βαμπίρ από τη Ρουμανία για σένα. Για το ζεστό σου αίμα.

(Μένει ακίνητη σαν να είναι εντελώς αδιάφορη η φράση που μόλις είπε.

Αυτός μένει ακίνητος για μια στιγμή και συνεχίζει, αγνοώντας το αστείο αλλά και πολλά υποσχόμενο σχόλιο της).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Από ποιο μέρος της Ρουμανίας συγκεκριμένα;

ΚΟΡΜΙ: Από οποιοδήποτε.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Η Ρουμανία πρέπει να είναι μια χώρα γεμάτη εκπλήξεις.

ΚΟΡΜΙ: Κι αυτό το σπίτι είναι γεμάτο εκπλήξεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όπως εσύ. Είσαι ολόκληρη μια έκπληξη. Μικρή, εξωτική, απροσδόκητη.

(Της προσφέρει ένα μικρό ποτήρι κρασί)

Δοκίμασε αυτό το γλυκό κρασί. Σου αφήνει μια γλυκιά γεύση και δεν προκαλεί πονοκέφαλο.

ΚΟΡΜΙ: Αρκετά με τα αστειάκια και τα παιχνιδάκια. Σε γνωρίζω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μου φαίνεται ότι κι εγώ σε γνωρίζω.

ΚΟΡΜΙ: Μην προσποιείσαι άλλο, μη με κοροϊδεύεις. Ξέρεις πολύ καλά για ποιο πράγμα σου μιλάω.

Έχω ξανάρθει εδώ. Μου φάνηκε περίεργο που με κάλεσες στο προσωπικό μου τηλέφωνο. Μπερδεύτηκα στ' αλήθεια πολύ. Δεν μου έχει ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο. Κι όταν με φώναξες με το πραγματικό μου όνομα. Όχι με το γελοίο Ναομί, που δίνω στους πελάτες μου. Με το όνομά μου, αυτό που προσπαθώ τόσο να μη μου ξεφύγει ποτέ σ' αυτό το κομμάτι της ζωής μου. Το αληθινό μου όνομα. Σάρα, Σάρα.

Όταν μου τηλεφώνησες συνέχιζα να σου μιλάω για να κερδίσω χρόνο και να προσπαθήσω να καταλάβω τι συνέβαινε. Ίσως να είχα παρανοήσει. Δεν ήθελα να παραδεχτώ ό,τι υποπτευόμουν. Όταν όμως μου είπες τη διεύθυνση στο τηλέφωνο, ήμουν σίγουρη ότι έχω ξανάρθει εδώ, ήμουν σίγουρη ότι σε γνώριζα. Κι εσύ συνέχιζες να προσποιείσαι. Ρωτούσες πώς είμαι, τι υπηρεσίες παρέχω, όλες αυτές τις βλακείες, τα βρωμόλογα για την καύλα.

Ήμουν σίγουρη ότι υποκρίνεσαι. Δεν ήξερα ούτε τι σκοπό είχες ούτε για ποιο λόγο το έκανες. Έπρεπε όμως να σιγουρευτώ αν είχα δίκιο ή όχι. Γι' αυτό έπρεπε να δω το σπίτι, έπρεπε να σε δω.

Έκανες σαν να μην με ήξερες, μου συμπεριφέρθηκες τόσο καλά που άρχισα πάλι να αμφιβάλλω. Δεν είναι περίεργο. Προσπαθώ να ξεχνάω τα πρόσωπα, τα ονόματα. Προσπαθώ να τ' αφήνω στην άκρη, ν' αφήνω έξω από τη ζωή μου οτιδήποτε συμβαίνει σε αυτές τις επισκέψεις, στις υπηρεσίες. Κάποια στιγμή σκέφτηκα ότι όλα τα δημιούργησε η φαντασία μου. Και προσπαθούσα να με καθησυχάσω. Όμως δεν ήταν έτσι. Δεν είναι έτσι. Οι συμπτώσεις είναι υπερβολικά πολλές. Το μέρος μου φάνηκε πολύ γνωστό. Κι εσύ μου φαίνεσαι πολύ γνωστός. Τώρα είμαι σίγουρη.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ενδιαφέρον. Πιες λίγο.

(Εκείνη αρνείται το ποτό)

ΚΟΡΜΙ: Αυτό είναι το σπίτι. Αν και μεσ' στο σκοτάδι, οπωσδήποτε είναι αυτό. Οι καθρέφτες, εσύ, τα πάντα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ηρέμησε.

ΚΟΡΜΙ: Δεν θέλεις να το παραδεχτείς; Δεν έχει πολύ καιρό που ξαναήρθα εδώ. Θα' χει κανένα μήνα. Τότε μου είχαν τηλεφωνήσει από το πρακτορείο. Όπως συμβαίνει πάντα. Ήρθα εδώ και βρεθήκαμε. Τότε ήμουν η Ναομί.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μπορεί να έχεις δίκιο, αλλά δεν το θυμάμαι.

ΚΟΡΜΙ: Θέλεις να σε κάνω να θυμηθείς;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Παρακαλώ.

ΚΟΡΜΙ: Την προηγούμενη φορά μου δώσαν τη διεύθυνση από το πρακτορείο. Έτσι γίνεται. Με παίρνουν τηλέφωνο, μου δίνουν μια διεύθυνση, ένα όνομα κι έναν τηλεφωνικό αριθμό. Για μένα ήταν μια επίσκεψη ακόμα. Έχω κάνει συμφωνία όμως μαζί τους ότι η ίδια συνάντηση δεν επαναλαμβάνεται. Δεν επισκέπτομαι τον ίδιο πελάτη δεύτερη φορά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Συνέχισε.

ΚΟΡΜΙ: Μόνο που τώρα μου τηλεφώνησες εσύ, προσωπικά. Στο προσωπικό μου τηλέφωνο. Κανείς δεν έχει αυτό το νούμερο. Το πρακτορείο δεν το ξέρει.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σου είπα ήδη ότι πήρα το τηλέφωνό σου από έναν φίλο μου. Αυτός μου είπε το όνομά σου. Δεν συνηθίζω να χρησιμοποιώ τέτοιου είδους υπηρεσίες.

(Την πειράζει η λέξη «υπηρεσίες», την πονάει ο τόνος της φωνής του που δείχνει περιφρόνηση)

ΚΟΡΜΙ: Θέλεις να σου θυμίσω με κάθε λεπτομέρεια τι συνέβη τότε; Δεν έγινε τίποτα μεταξύ μας. Λυπάμαι που το λέω έτσι ωμά, αλλά έτσι είναι. Σου είχα δώσει τα χρήματα πίσω. Ακόμη δεν θυμάσαι;

(Της παίρνει το ποτήρι, της γυρνάει την πλάτη και κατευθύνεται προς το έπιπλο μπαρ με το ποτήρι στο χέρι).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Αν όντως αυτό συνέβη, καλύτερα να το ξεχάσουμε.

(Την πλησιάζει, προσφέροντάς της άλλο ένα ποτό, που σχεδόν ξεχειλίζει στο ποτήρι).

Με αυτό θα διώξουμε την άσχημη γεύση από το στόμα. Θα πιούμε εις υγείαν αυτής της δεύτερης ευκαιρίας.

(Εκείνη αρνείται το ποτό με μια κίνηση, ρίχνοντάς το στα χέρια του και στο πουκάμισο του).

ΚΟΡΜΙ: Γιατί μου ξανατηλεφώνησες;

(Αυτός σκουπίζει το ποτό από τα χέρια του)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Νομίζω είναι προφανές. Δεν υπάρχει κανένα μυστήριο σε αυτό.

ΚΟΡΜΙ: Προτιμώ να μου πεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ήθελα να ξαναβρεθώ μαζί σου.

ΚΟΡΜΙ: Παραδέχεσαι λοιπόν ότι έχω ξανάρθει. Μου ξανατηλεφώνησες κι είμαι και πάλι εδώ. Ξανά στο ίδιο σπίτι μαζί σου. Γιατί;

(Αυτός κατευθύνεται προς την πόρτα)

Πού πας;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Να πλυθώ. Βράχνηκα με το κρασί. Με συγχωρείς ένα λεπτό.

(Βγαίνει. Αυτή είναι σε ένταση, σε εγρήγορση και προσπαθεί να ελέγξει την ταραχή της).

Μη δίνεις σημασία σ' ό,τι έγινε την προηγούμενη φορά.

ΚΟΡΜΙ: Σ' ό,τι δεν έγινε.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σ' ό,τι έγινε ή σ' ό,τι δεν έγινε. Μου άρεσες, δεν υπάρχει κάτι άλλο να εξηγήσω.

(Αυτός εμφανίζεται στην πόρτα, προσπαθώντας να κουμπώσει τα μανίκια)

Και τώρα είμαστε εδώ, εσύ κι εγώ.

ΚΟΡΜΙ: Θα το πιω αυτό το ποτό. Το χρειάζομαι. Μετά θα βγω από αυτή την πόρτα για πάντα. Κι εσύ δεν θα το εμποδίσεις.

(Πριν κάνει την παραμικρή κίνηση, ακούγεται στο βάθος ένα τραγούδι. Ο τραγουδιστής έχει βαθιά και αισθησιακή φωνή. Ακούγεται τόσο μακριά που η μελωδία δεν ξεχωρίζει και η φωνή του τραγουδιστή μετατρέπεται σε έναν άγριο ψίθυρο).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πριν, άκου.

(Ο τραγουδιστής ακούγεται σχεδόν με τους πρώτους ήχους της μελωδίας. Αυτός την κοιτάζει. Αυτή αποφεύγει το βλέμμα του. Η κοπέλα κλείνει τα μάτια, δεν ξέρει πώς να αντιδράσει. Χωρίς καμία συναίσθηση του τι κάνει, ψελλίζει, μουρμουρίζει τους στίχους του τραγουδιού. Το τραγούδι ακούγεται ολοένα και πιο δυνατά. Η κοπέλα κλείνει τα μάτια. Το τραγούδι αντηχεί στη ΣΚΗΝΗ. Το ΚΟΡΜΙ παραλύει. Ο ΠΕΛΑΤΗΣ μένει ακίνητος.)

ΚΟΡΜΙ: Γιατί έβαλες αυτό το τραγούδι; Γιατί;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν σου αρέσει;

(Η μουσική συνεχίζει να ακούγεται. Το ΚΟΡΜΙ δεν αντιδρά. Ο ΠΕΛΑΤΗΣ δεν κάνει τίποτε. Κοιτάζει απλά προς την κατεύθυνσή της. Χωρίς να κινείται. Η κοπέλα στα όρια της κατάρρευσης, παρασύρεται από τους στίχους και τη μελωδία του τραγουδιού.

*Το σώμα της σχεδόν αναίσθητο κινείται κάποιες στιγμές,
παρασυρόμενο από τον διακεκομμένο ρυθμό του
τραγουδιού. Όμως με έναν περίεργο τρόπο αυτό το λίκνισμα
σταματά κι η κοπέλα, παρακινούμενη από τα συναισθήματα
που βιώνει, βυθίζεται σε μια συναισθηματική κατάσταση που
μοιάζει με τρικυμία.*

*Το τραγούδι σταματά. Κανείς από τους δύο δεν κινείται,
μέχρι που αυτός σπάει τη σιωπή με μια δόση σαρκασμού
στον τόνο της φωνής του.)*

Αυτά τα τραγούδια τα ακούνε και στη Ρουμανία.

ΚΟΡΜΙ: Γιατί αυτό το τραγούδι;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τα ξέρεις.

ΚΟΡΜΙ: Είναι ένα τραγούδι που ακούω συνέχεια στο σπίτι όταν είμαι μόνη. Ξανά
και ξανά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ταιριάζουμε σε πολλά. Συγχρονισμός. Δυο άγνωστοι που έχουν
πολλά κοινά. Λίγη μουσική, ένα ποτό. Η παρέα μιας κοπέλας τόσο όμορφης
όπως εσύ. Όλα έτοιμα, όλα προετοιμασμένα.

ΚΟΡΜΙ: Έτοιμα; Προετοιμασμένα;

(Αυτός γελάει διακριτικά)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τι να κάνω για να με εμπιστευτείς; Σου αρέσουν αυτοί οι καθρέφτες;
Θα σου τους χαρίσω σαν δείγμα καλής θέλησης. Είναι δικοί σου. Θα κανονίσω
να σου τους στείλουν.

ΚΟΡΜΙ: Πώς θα το κάνεις αυτό; Ξέρεις πού μένω;

(Την πλησιάζει. Γελάει)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όχι. Όμως μια κι έχω το τηλέφωνό σου, θα σου τηλεφωνήσω όταν
είναι όλα έτοιμα και θα τους στείλω όπου μου πεις.

ΚΟΡΜΙ: Όλα έτοιμα, όλα προετοιμασμένα. Έχεις πολλά στοιχεία. Το τηλέφωνο μου, το όνομά μου. Τι άλλο έχεις δικό μου; Τι άλλο ξέρεις;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ότι μιλάς πολύ καλά ισπανικά για Ρουμάννα.

(Η μουσική παίζει ξανά)

Στάσου εκεί, στον τοίχο. Χόρεψε.

(Εκείνη δεν χορεύει, δεν κινείται. Εκείνος φοβάται ότι θα περάσει η ώρα χωρίς κανείς να κάνει καμία κίνηση).

Χόρεψε.

ΚΟΡΜΙ: Σου αρέσει να βλέπεις. Σίγουρα σου αρέσει να φαντάζεσαι διάφορα. Να φαντάζεσαι ότι με ακολουθείς όταν περπατάω στον δρόμο. Να φαντάζεσαι ότι με ακολουθείς, ότι με κοιτάξεις. Χωρίς να σε δω εγώ. Χωρίς να ξέρω καν αν είσαι εκεί.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θέλω να χορέψεις.

(Η μουσική συνεχίζει να παίζει όμως εκείνη δεν χορεύει)

Σε φαντάζομαι.

ΚΟΡΜΙ: Να με ακολουθείς από πολύ κοντά, να πατάς στα βήματά μου. Κι εγώ ν' αντιλαμβάνονται την παρουσία ενός αγνώστου πίσω μου. Υπερβολικά δίπλα μου. Σίγουρα σου αρέσει αυτό.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σε φαντάζομαι. Δεν ακούω να κινείσαι. Θέλω να σε δω να χορεύεις. Θέλω να σε ακούσω να τραγουδάς. Να σε φανταστώ.

ΚΟΡΜΙ: Είμαι σίγουρη ότι πολλές φορές έχεις ακολουθήσει κάποια κοπέλα, χωρίς να το αντιληφθεί ποτέ της. Πόσες κοπέλες έχεις ακολουθήσει έτσι; Με έχεις φανταστεί ποτέ, έχεις φανταστεί ότι πατούσες στα βήματά μου; Το έχεις κάνει στ' αλήθεια; Με έχεις ακολουθήσει; Από πίσω, χωρίς να το αντιληφθώ. Χωρίς να μου μιλήσεις. Πες μου. Το έχεις κάνει; Με έχεις ακολουθήσει, ναι ή όχι;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ακούγεται δελεαστικό. Να μετατραπώ στη σκιά σου. Το φαντάζομαι τώρα.

(Αυτή σωπαίνει, τον κοιτάζει με μίσος)

ΚΟΡΜΙ: Ξέρεις ότι όταν κάποιος σε ακολουθεί, το νιώθεις, χωρίς να μπορείς να εξηγήσεις γιατί συμβαίνει αυτό.

(Αυτή σωπαίνει, παρόλο που δεν περιμένει να της απαντήσει. Αυτός πηγαίνει πίσω της και την πλησιάζει. Απλώνει τα χέρια του και πιάνει το στήθος της. Αυτή σφίγγει τις γροθιές της).

Μην πλησιάζεις.

(Αυτός όμως την πιέζει απαλά με τα χέρια και εκείνη δεν μπορεί να φύγει).

Μη μ' αγγίζεις.

(Την αγνοεί. Αυτή πιάνει τα χέρια του που είναι ακόμα ακουμπισμένα στο κορμί της.)

Ξέρω ότι κάποιος ζει τη ζωή μου, ότι κάποιος βλέπει τι κάνω. Κάποιος που μόλις γυρίσω το κεφάλι, εξαφανίζεται. Το νιώθω ότι ένας άγνωστος με παρακολουθεί. Κάθε μέρα ζω μ' αυτόν τον φόβο.

(Τελικά, του ξεφεύγει, κάνει μερικά βήματα και του γυρίζει την πλάτη).

Ξέρεις τι νιώθω; Οργή. Αδυναμία και οργή.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ηρέμησε. Ξέχνα ό,τι σου έχει συμβεί εκεί έξω. Εδώ δεν χρειάζεται να ανησυχείς για τίποτα. Έχε μου εμπιστοσύνη.

ΚΟΡΜΙ: Δεν μπορώ να εμπιστευτώ κάποιον σαν εσένα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πρέπει να είσαι λίγο πιο ευγενική. Στο κάτω κάτω εγώ είμαι ο πελάτης.

ΚΟΡΜΙ: Δεν είμαι υποχρεωμένη. Ακόμη δεν με πλήρωσες.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πιστεύεις ότι δεν θα σου τα δώσω;

(Βγάζει από το παντελόνι του το πορτοφόλι και παίρνει μια δεσμίδα χαρτονομίσματα που είχε ήδη ξεχωρίσει από πριν και της τα δίνει).

Αυτά συμφωνήσαμε. Σωστά; Μέτρησέ τα.

(Αυτή παίρνει τα χρήματα, τα τσαλακώνει σαν μια μπάλα και τα ρίχνει μέσα στην τσάντα. Αυτός την πλησιάζει. Αυτή λειτουργεί αμυντικά. Αυτός βγάζει ένα νέο χαρτονόμισμα).

Κι αυτό γιατί είσαι πολύ συμπαθητική.

(Αυτή παίρνει το χαρτονόμισμα και το ρίχνει στην τσάντα).

ΚΟΡΜΙ: Τι θέλεις να σου κάνω;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σου έχω πει στο τηλέφωνο.

ΚΟΡΜΙ: Δεν μ' αρέσουν οι συζητήσεις από το τηλέφωνο. Προτιμώ αυτές οι συζητήσεις να γίνονται από κοντά, να κοιτάζω τον πελάτη στα μάτια.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Υπάρχει κάτι που δεν κάνεις;

ΚΟΡΜΙ: Σίγουρα θα θέλεις κάτι βρώμικο, κάτι μάλλον απαγορευμένο. Αν το πληρώσεις δεν έχω κανένα θέμα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Το μόνο που θέλω είναι να σε απολαύσω, να απολαύσω το σώμα σου, να περάσουμε καλά.

ΚΟΡΜΙ: Εσύ πληρώνεις. Μπορείς να χύσεις όσες φορές θέλεις, με την προϋπόθεση ότι θα χύσεις έξω. Μπορείς να χύσεις στα χέρια μου ή στα βυζιά μου. Χύσε και στο πρόσωπό μου. Μόνο μέσα μου να μη χύσεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν είναι ανάγκη να γίνεσαι χυδαία.

ΚΟΡΜΙ: Θέλεις κάτι πιο εκλεπτυσμένο. Θέλεις η πουτάνα να μη μοιάζει με πουτάνα. Να είναι πιο σοφιστική. Προκλητική αλλά με επίπεδο. Σε καλύπτω; Τι θέλεις; Θέλεις να με βλέπεις; Να με παρατηρήσεις από πάνω μέχρι κάτω; Αυτό θέλεις; Και μετά τι;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μετά θα δούμε.

ΚΟΡΜΙ: Μετά θα δεις. Γνωρίζεις υπερβολικά πολλά πράγματα για μένα. Ένας ξένος έχει το τηλέφωνό μου, το όνομά μου, τη ζωή μου.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν είναι δύσκολο να βρεις το τηλέφωνο μιας τέτοιας κοπέλας.

ΚΟΡΜΙ: Είμαι άνθρωπος. Δεν πρόκειται να αφήσω έναν ξένο να μου κάνει ό,τι θέλει.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σου ζητάω απλά να είσαι ευγενική, όπως υποθέτω ότι είσαι και με οποιονδήποτε άλλο πελάτη.

ΚΟΡΜΙ: Δεν έχεις δικαίωμα να ανακατεύεις στην προσωπική μου ζωή.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Έχω πληρώσει, είμαι εντάξει από την πλευρά μου. Τώρα πρέπει κι εσύ να είσαι εντάξει από τη δική σου πλευρά. Δεν με ενδιαφέρει η ζωή σου, με ενδιαφέρει μόνο ότι πρόκειται να συμβεί εδώ, ανάμεσά μας. Αυτό θέλω. Το πλήρωσα. Δώστο μου.

ΚΟΡΜΙ: Μην νομίζεις ότι είμαι αφελής. Δεν ήρθα μόνη μου εδώ. Ήρθε μαζί μου κάποιος για προστασία σε περίπτωση που συμβεί κάτι περίεργο. Έξω είναι, σε επιφυλακή. Μόλις δει ή ακούσει κάτι θα έρθει μέσα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θέλω να τον δω τον φιλαράκο σου, θέλω να δω αν υπάρχει, αν βρίσκεται πραγματικά εκεί έξω.

(Αυτή διστάζει. Αυτός την πλησιάζει προσπαθώντας να την πιάσει από τους ώμους).

Πάμε, πες του να μπει. Θα περάσουμε καλά οι τρεις μας.

ΚΟΡΜΙ: Μην πλησιάζεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Αν θέλεις να φύγεις δεν θα σε εμποδίσω. Η πόρτα είναι ανοιχτή. Πήγαινε. Θα σε συνοδεύσω μέχρι την έξοδο.

ΚΟΡΜΙ: Αν φύγω, πώς ξέρω ότι δεν θα μου ξανατηλεφωνήσεις, ότι δεν θα με ξαναενοχλήσεις; Πώς ξέρω ότι δεν θα με ακολουθήσεις στον δρόμο ποτέ ξανά, ότι δεν θα με κατασκοπεύεις μόλις βρεις ευκαιρία;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν σκοπεύω να κάνω κάτι τέτοιο. Πήγαινε αν θέλεις, μη φοβάσαι.

(Την πλησιάζει επικίνδυνα, προσπαθώντας να μπει μπροστά της για να εμποδίσει την έξοδό της).

Άφησε με όμως πρώτα να σε αποχαιρετήσω όπως σου αξίζει.

(Σχεδόν την έχει εγκλωβίσει)

ΚΟΡΜΙ: Ήρεμα, αλλιώς δεν ξέρω τι μπορεί να συμβεί.

(Βγάζει βιαστικά και φοβισμένη από την τσάντα της ένα μικρό όπλο και τον σημαδεύει).

Δεν θα το επαναλάβω.

Ήρεμα ή πυροβολώ!

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα με πυροβολήσεις εσύ; Εσύ η ίδια με τα χέρια σου θα με σκοτώσεις; Γιατί δεν το κάνει ο φίλος σου; Δεν είπες ότι θα τον φώναζες; Δεν είπες ότι θα άνοιγες την πόρτα; Τι ήρθατε να βρείτε σε αυτό το σπίτι; Δεν σε υποχρέωσε κανείς να έρθεις εδώ.

ΚΟΡΜΙ: Άσε με ή βάζω τις φωνές.

(Προσπαθεί να ξεφύγει.)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν σε υποχρέωσε κανείς να έρθεις εδώ και να κάνεις αυτή τη δουλειά. Αν δεν ήθελες να την κάνεις, να έλεγες όχι. Θα φώναζα άλλη. Η εφημερίδα είναι γεμάτη με αγγελίες με κοπέλες σαν εσένα. Όμορφη, νεαρή κοπέλα παρέχει κάθε είδους υπηρεσία.

ΚΟΡΜΙ: Καμιά άλλη δεν σου άξιζε. Σε μένα τηλεφώνησες. Και θα μου ξανατηλεφωνήσεις, το ξέρω. Με καταδιώκεις. Μέχρι πότε; Διαβάζουμε συνέχεια ιστορίες για ανθρώπους σαν κι εσένα στις εφημερίδες. Δεν θέλω να τελειώσει με οποιονδήποτε τρόπο. Θέλω να ζήσω ήρεμη. Γι' αυτό ήρθα. Για τα τελειώσει αυτό εδώ.

(Την πλησιάζει, σχεδόν την έχει αγκαλιάσει. Της πιάνει το χέρι που κρατάει το όπλο κι εκείνη κουλουριάζεται γύρω του. Χωρίς να το θέλει τον ακουμπά με το όπλο στο πρόσωπο. Εκείνη τη στιγμή αυτός συνειδητοποιεί ότι η κοπέλα κρατάει όπλο.)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τι είναι αυτό που κρατάς;

(Παλεύει μαζί της)

Μπορείς να μου εξηγήσεις;

(Απομακρύνεται από την πόρτα, αφήνοντας ελεύθερο τον δρόμο). Αυτή αρχίζει να διστάζει. Ωστόσο, συνεχίζει να παίζει ανεπαίσθητα με το όπλο).

Πήγαινε.

(Η κοπέλα κατευθύνεται προς την έξοδο. Σταματάει. Γυρίζει και τον κοιτά. Αυτός πηγαίνει προς τον τοίχο. Δεν κινείται. Η κοπέλα κατεβάζει το όπλο. Χωρίς να μιλήσει, περπατά προς το μέρος του, φτάνει δίπλα του, χωρίς αυτός να αντιληφθεί την παρουσία της. Απλώνει το χέρι της μπροστά στα μάτια του, απότομα, βίαια σχεδόν, χωρίς όμως να τον αγγίξει. Αυτός συνεχίζει να μένει ακίνητος).

Δεν μ' άκουσες; Σου είπα να φύγεις.

(Παύση. Η κοπέλα συνειδητοποιεί ότι ο άνδρας δεν μπορεί να τη δει. Είναι τυφλός. Αγχωμένη, προσπαθεί να δικαιολογηθεί).

ΚΟΡΜΙ: Ναι.. Μάλλον δεν είχα δίκιο. Ίσως να έκανα λάθος. Πριν να φύγω θέλω κάτι να σου πω.

(Την κοιτάζει. Αυτή προχωρά σιωπηλά στην άλλη άκρη του δωματίου. Αυτός συνεχίζει να κοιτάζει στο σημείο που βρισκόταν πριν η κοπέλα. Αυτή διστάζει να μιλήσει).

Δεν ξέρω πώς συνέβη αυτό.

(Με το που αρχίζει να μιλάει η κοπέλα, ο άνδρας, προσπαθώντας να μη γίνει αντιληπτός, γυρνά προς τη νέα κατεύθυνση όπου βρίσκεται τώρα η κοπέλα.

Τα πράγματα ξέφυγαν από τον έλεγχό μου. Ίσως τελικά να είμαι εγώ αυτή που κυνηγάει φαντάσματα. Είχα φανταστεί πράγματα, που τώρα καταλαβαίνω ότι δεν θα μπορούσαν να είχαν συμβεί. Ευτυχώς δεν συνέβησαν. Στις μέρες μας διαβάζεις κάθε μέρα στις αγγελίες χιλιάδες κτηνωδίες. Αυτός είναι ο κόσμος μας. Και στη δική μου δουλειά είσαι εκτεθειμένος στα πάντα. Δεν έχει σημασία πια. Λυπάμαι.

(Μετανιωμένη, κρατάει το πιστόλι, το οποίο κρέμεται από το χέρι της).

Έκανα πολλές ανοησίες, το παραδέχομαι.

(Σιωπηλά, τον πλησιάζει. Αυτός αντιλαμβάνεται την παρουσία της).

Θα μπορούσε να έχει γίνει χειρότερο. Τρομάζω και μόνο που το σκέφτομαι.

(Απομακρύνεται πάλι από δίπλα του. Αυτός την ακολουθεί με το βλέμμα).

Όλα ήταν λάθος. Λάθος από την αρχή.

Δεν έπρεπε να έχω σηκώσει το τηλέφωνο, δεν έπρεπε να σου έχω πει ναι, δεν έπρεπε να έχω έρθει. Και δεν έπρεπε να σκεφτώ για σένα ό,τι σκέφτηκα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν έπρεπε να έχεις φέρει μαζί σου το όπλο.

ΚΟΡΜΙ: Δεν έπρεπε να φέρω το όπλο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όχι.

ΚΟΡΜΙ: Συγχώρα με.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν χρειάζομαι τη συγγνώμη σου.

ΚΟΡΜΙ: Θέλω να επανορθώσω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τέλειωσε. Δεν θέλω να ακούσω άλλα. Μια χαρά δεν σου φέρθηκα; Έξω.

ΚΟΡΜΙ: Σε παρεξήγησα. Αν γνώριζα αυτό που σου συμβαίνει... Το κρύβεις πολύ καλά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Τι θέλεις τώρα;

ΚΟΡΜΙ: Δεν σου αρέσω; Δεν σου αρέσω εγώ, το κορμί μου, δεν σου αρέσουν τα μάτια μου; Κοίτα με.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν έχω όρεξη για αστεία.

ΚΟΡΜΙ: Έγινες ντροπαλός; Σου αρέσει το κορμί μου; Χάιδεψέ με. Ήθελες να με κοιτάξεις; Κοίτα με. Σου αρέσουν τα μάτια μου. Το είπες πριν. Κοίτα τα. Κοίτα τα μάτια μου.

(Προσπαθεί να την αποφύγει αλλά εκείνη επανέρχεται.)

Σε παρακαλώ, τώρα καταλαβαίνω τι σου συμβαίνει. Μόνο που δεν καταλαβαίνω τη συμπεριφορά σου. Για μένα δεν είχες λόγο να το κρύψεις. Τώρα μπορώ να εξηγήσω γιατί μου φαινόσουν τόσο περίεργος. Αν ήσουν ειλικρινής... Ό,τι συνέβη δεν είναι μόνο δικό μου φταίξιμο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Φταίξιμο; Για ποιο πράγμα μιλάς;

ΚΟΡΜΙ: Δεν θέλω να νιώθεις άσχημα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Να ανησυχείς για τον εαυτό σου μόνο. Τους υπόλοιπους μην τους μπλέκεις.

ΚΟΡΜΙ: Μη συνεχίζεις να προσποιείσαι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Γιατί άλλαξες στάση;

ΚΟΡΜΙ: Τα μάτια σου. Κοίτα με. Τι έχουν;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Αυτό είναι δικός μου λογαριασμός

ΚΟΡΜΙ: Έτσι γεννήθηκες;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πρέπει να απαντήσω;

ΚΟΡΜΙ: Ήμουν αγενής. Με συγχωρείς. Δεν χρειάζεται να το κρύβεις. Εμένα δεν μ' ενοχλεί που έχεις υποστεί βλάβη στα μάτια.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μπορείς να με λες τυφλό, είναι πιο εύκολο για όλους.

ΚΟΡΜΙ: Θέλω να με συγχωρέσεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μετά από ότι έχεις κάνει κι ότι έχεις πει;

ΚΟΡΜΙ: Για αυτό ακριβώς. Γιατί δεν ήξερα. Και τώρα που το ξέρω, προσπαθώ να σε καταλάβω και πιστεύω ότι ήταν πολύ άσχημο ό,τι έκανα. Λυπάμαι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν θέλω τις συγγνώμες σου και δεν μου χρειάζεται η κατανόησή σου.

ΚΟΡΜΙ: Πρέπει να νιώθεις μεγάλη μοναξιά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πρέπει να πω την ιστορία της ζωής μου σε μια πουτάνα;

(Παύση. Νιώθει προσβεβλημένη.)

ΚΟΡΜΙ: Ας μην πληγώσουμε ο ένας τον άλλο περισσότερο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ε, τότε φύγε από το σπίτι κι άσε με στην ησυχία μου επιτέλους.

ΚΟΡΜΙ: Μπερδεύτηκα. Νόμιζα ότι κάποιος είχε ανακατευτεί στην προσωπική μου ζωή, γι' αυτό ήρθα. Γιατί αισθανόμουν απειλή, που μεγάλωνε μέρα με τη μέρα και ένιωθα μόνη. Εκείνη τη στιγμή μου τηλεφώνησες. Στο προσωπικό μου τηλέφωνο. Ήσουν ο εισβολέας, που μπήκες μέσα στο σπίτι μου και εισχώρησες στην προσωπική μου ζωή. Με αποκάλεσες με το όνομά μου κι άρχισα να τρέμω. Πίστεψα ότι εσύ ήσουν αυτός που υποπτευόμουν. Κι είχα κάθε λόγο να το κάνω. Γι αυτό ήρθα μέχρι εδώ, γιατί έπρεπε να είμαι σίγουρη ποιος ήταν ο πραγματικός λόγος για τον οποίο με κάλεσες. Ήξερες πολλά πράγματα για μένα. Θα μπορούσες να είσαι εσύ. Τώρα όμως βλέπω ότι αυτό είναι αδύνατο. Δεν μπορείς εσύ να είσαι η απειλή, δεν μπορείς να με ακολουθήσεις, δεν μπορείς να μου κάνεις κανένα κακό.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ένας τυφλός δεν μπορεί να κάνει και πολλά πράγματα. Ο τυφλός προκαλεί απλά αισθήματα οίκτου και συμπόνιας.

ΚΟΡΜΙ: Δεν ήθελα να σου κάνω κακό. Δεν μου αρέσει να προκαλώ πόνο, γι' αυτό και δεν θέλω οι άλλοι να με πονάν.

(Ανοίγει την τσάντα της. Βγάζει όλα τα χρήματα που της είχε δώσει πριν).

Πάρτα.

(Αυτός αρνείται.)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Κράτησέ τα. Δεν είναι σημαντικό ποσό για μένα.

(Δεν τα δέχεται)

ΚΟΡΜΙ: Για μένα είναι σημαντικό ποσό. Γι' αυτό δεν τα θέλω.

(Την απωθεί)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ελπίζω να μη σε ξαναδώ ποτέ. Αν σε πιάσω ποτέ εσένα ή κανένα από τους φίλους σου έξω από το σπίτι μου, θα καλέσω την αστυνομία.

ΚΟΡΜΙ: Αυτό ήταν ψέμα. Δεν υπάρχει κανείς έξω. Μόνη μου είμαι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ακόμη δεν ξέρω ποιος ήταν ο σκοπός σου. Δεν ξέρω τι θέλεις τώρα.

ΚΟΡΜΙ: Άσε με να διορθώσω ό,τι έγινε. Άσε με να το διορθώσω με τον καλύτερο τρόπο.

(Φεύγει από κοντά της. Αυτή βγάζει τη μπλούζα και την πετάει στο πάτωμα. Και τον τραβάει προς το μέρος της).

Νόμιζα ότι σου άρεσα. Πίστευα ότι γι' αυτό μου ξανατηλεφώνησες.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα φωνάξω ένα ταξί.

ΚΟΡΜΙ: Έχουμε χρόνο. Πολύ χρόνο. Ας μην πάει χαμένος.

(Του φιλάει το λαιμό, το αυτί. Αυτός δείχνει ότι ενοχλείται από την τόσο κοντινή οικειότητα).

Ξέχνα ό,τι έγινε πριν.

(Παύση)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πιστεύεις ότι έχω ανάγκη όλα αυτά που μπορείς να μου προσφέρεις;

ΚΟΡΜΙ: Ναι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πώς είσαι τόσο σίγουρη;

ΚΟΡΜΙ: Γι' αυτό.

(Τον πλησιάζει και τον φιλά. Αυτός αποτραβιέται.)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μ' ένα φιλί δεν αλλάζουν τα πράγματα.

ΚΟΡΜΙ: Δεν θα μείνουμε μόνο στο φιλί, ούτε μόνο στα χάδια. Αυτό που πρόκειται να συμβεί δεν θα είναι απλά μια βίζιτα, μια υπηρεσία.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Έτσι ζητάς εσύ συγγνώμη;

ΚΟΡΜΙ: Όχι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Με λυπάσαι;

(Τον ξαναφιλάει στο στόμα για πολύ ώρα)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Και γιατί να σ' εμπιστευτώ;

ΚΟΡΜΙ: Θα σου πω γιατί. Θα σου το εξηγήσω πολύ προσεκτικά. Θέλεις να συνεχίσω; Άσε με, δοκίμασε λίγο, μόνο αυτό.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Είναι δύσκολο να πω όχι.

ΚΟΡΜΙ: Τώρα πες μου το όνομά μου, στ' αυτή. Πες το μου.

(Πάει να της το πει αλλά του κλείνει το στόμα με τα δάχτυλα του χεριού της).

Όχι έτσι, πιο κοντά.

(Της το λέει στ' αυτή, ψιθυρίζοντας)

Πάλι.

(Της γλείφει το αυτί)

Μπορείς να με φανταστείς.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σε φαντάζομαι.

ΚΟΡΜΙ: Πες το μου. Θέλω να ξέρω πώς με βλέπεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Είσαι όμορφη. Πολύ όμορφη.

(Τα κεφάλι του ακουμπά δίπλα στο δικό της. Αυτή του γλείφει του πρόσωπο).

ΚΟΡΜΙ: Κοίταξε καλά.

(Τον καϊδεύει ανάμεσα στα μάτια)

Άγγιξέ με.

(Παίρνει τα χέρια του και τα βάζει πάνω στο πρόσωπό της. Αυτός διστάζει να την αγγίξει στο πρόσωπο).

Τώρα δεν με φοβάσαι;

(Της αγγίζει το πρόσωπο.)

ΠΕΛΑΤΗΣ Δεν μπορώ να σε δω.

ΚΟΡΜΙ: Έλα πιο κοντά.

(Τον τραβάει μέχρι που τα κορμιά τους έρχονται σε επαφή).

Έτσι.

Άγγιξέ με. Το κορμί μου σπαράζει. Το νιώθεις;

Θέλω να νιώσω τα χάρδια σου.

Θέλω να νιώσω ότι με γδύνεις με τα φιλιά σου.

Θέλω να νιώσω ότι με ανακαλύπτεις, κάτω από το δέρμα.

Περιμένω τα χέρια σου.

Το κορμί μου σε περιμένει.

(Καθοδηγεί τα χέρια του στο κορμί της. Τον αγγίζει πάνω από το παντελόνι, στον καβάλο).

Σ' αρέσει; Ναι; Σε προκαλώ. Μόνος σου. Με τα χέρια σου.

Όχι. Περίμενε. Μην αρχίσεις ακόμα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα σ' αγγίξω.

ΚΟΡΜΙ: Όχι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα σ' αγγίξω.

ΚΟΡΜΙ: Όχι.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα σ' αγγίξω.

ΚΟΡΜΙ: Ναι.

(Χαλαρώνει εντελώς).

Θα κάνω ό,τι θέλεις. Έλα, σε περιμένω.

(Αυτός αρχίζει να Ψηλαφίζει. Αυτή απλώνει τα χέρια της προς το μέρος του. Μπλέκονται τα χέρια του ενός μέσα στα χέρια του άλλου. Φιλιούνται, γυρνούν από τοίχο σε τοίχο, ξεκινούν ένα παιχνίδι, με φιλιά, χάδια, και σεξουαλικές κινήσεις. Χωρίς όμως να καταλήξουν σε κάτι άλλο. Αυτή προσπαθεί να απομακρυνθεί. Αυτός την τραβάει στο μέρος του).

Μ' αρέσει να σε νιώθω κοντά.

(Της μιλάει σε πολύ κοντινή απόσταση).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μέσ' τα χέρια μου κρατώ το κορμί σου. Νιώθω σαν να τρέμω, σαν να ταραζομαι. Νιώθω ότι κάποιος σ' έχει αγγίξει εδώ. Εδώ κάποιος σου προκάλεσε πόνο. Εδώ κάποιος σε φίλησε. Τα χέρια μου είναι αυτά που βλέπουν κι εγώ τα ακούω. Το σώμα σου μιλάει κι εγώ το ακούω.

*(Βάζει τα χέρια του στ' αυτιά της και της ψιθυρίζει κάτι. Παύση.
Που τη διακόπτει η κοπέλα).*

ΚΟΡΜΙ: Προτιμώ να είσαι εσύ αυτός που θα συνεχίσει να μου μιλάει.

(Του τινάζει τα χέρια).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα θέλα να σε φιλήσω από άκρη σ' άκρη. Το κορμί σου όλο. Να ανεβαίνω σιγά σιγά. Μέχρι να φτάσω στα χείλη σου. Θα θέλα να σου φάω το στόμα, να παίξω με τη γλώσσα σου, να νιώσω την παγωνιά στα χείλη σου.

(Φιλούνται. Λιώνουν σε ένα φιλί βαθύ με κλειστά μάτια. Αυτός απομακρύνεται. Και την κρατάει με τα χέρια του ανοιχτά, χωρίς να μιλάει).

Θα ήθελα να κάνω μαζί σου πολλά πράγματα. Πριν όμως θα σου ζητήσω κάτι.

(Μικρός δισταγμός εκ μέρους της για το τι θα ακολουθήσει. Με μια δόση επιφυλακτικότητας και φόβου).

Μίλα μου στα ρουμάνικα.

(Αυτή γελάει.)

ΚΟΡΜΙ: Όλοι κάτι κρύβουμε. Σίγουρα κι εσύ έχεις πολλά μυστικά.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θέλεις να τα μάθεις; Πόσα θα έδινες για να μάθεις τα μυστικά μου;

ΚΟΡΜΙ: Θα σου δώσω ό,τι μου ζητήσεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ό,τι σου ζητήσω;

ΚΟΡΜΙ: Ό,τι μου ζητήσεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν νομίζω να τολμήσεις.

ΚΟΡΜΙ: Έδωσα την υπόσχεση μου.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Το λες αλλά δεν το πιστεύεις. Μόνο το στόμα σου το λέει.

ΚΟΡΜΙ: Το στόμα μου. Έλα. Δες και μόνος σου αν είναι αλήθεια ή όχι ό,τι σου υποσχέθηκε αυτό το στόμα

(Τον φιλάει)

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν θα σου ζητήσω κάτι συγκεκριμένο. Θα μου τα δώσεις όλα εσύ.

ΚΟΡΜΙ: Θα νιώσεις όμορφα μαζί μου.

(Απομακρύνεται).

ΠΕΛΑΤΗΣ Θέλω να κάνεις ό,τι σου λέω. Πρέπει να είσαι ήρεμη. Δεν θα σου συμβεί κάτι κακό. Νιώσε.

(Αφήνεται να την καθοδηγήσει).

Δεν πρέπει να δεις τίποτα.

(Αγκαλιάζει τα πόδια του. Αυτός ανταποκρίνεται στα χάρδια της και βγάζει από την τσέπη του ένα ύφασμα με το οποίο της καλύπτει τα μάτια).

ΚΟΡΜΙ: Μη με δέσεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν θα σε δέσω. Εσύ μείνε ακίνητη. Υποσχέσου του.

(Απομακρύνεται. Και την αφήνει μόνη, στη μέση του δωματίου, ντυμένη μόνο με τα εσώρουχα και με το ύφασμα που της καλύπτει τα μάτια. Το φως σβήνει).

ΚΟΡΜΙ: Δεν μπορώ να κουνήσω τα χέρια.

Δεν μπορώ να κινηθώ.

Δεν μπορώ να δω τίποτα.

Δεν βλέπω τίποτα.

Δεν ξέρω πού είσαι.

(Ακούγεται ένας ήχος. Το φως ενός προτζέκτορα).

Τι παιχνίδι είναι τώρα αυτό;

(Ένα κλικ και ένας βόμβος. Το φως πέφτει πάνω στο ΚΟΡΜΙ, το κλικ ενός προτζέκτορα με διαφάνειες καλύπτει τη ΣΚΗΝΗ με μια σειρά από φωτογραφίες στις οποίες βλέπουμε έναν άγνωστο άνδρα να παρακολουθεί την κοπέλα.

Στη ΣΚΗΝΗ, το ΚΟΡΜΙ μένει στη θέση του, με εμφανή δυσφορία.

Ο ΠΕΛΑΤΗΣ παραμένει εκτός του οπτικού πεδίου του ΜΑΤΙΟΥ, στο σκοτάδι. Ακούγεται μόνο ο βόμβος του προτζέκτορα).

Τι συμβαίνει τώρα;

(Ένα κλικ κι ένας βόμβος. Μία φωτογραφία που προβάλλεται).

Δεν σε ακούω.

(Ένα κλικ κι ένας βόμβος. Μία φωτογραφία που προβάλλεται. Η κοπέλα συνεχίζει να παραμένει ακίνητη. Σιωπή. Η κοπέλα συγκρατεί με τα βίαια ένα νευρικό γέλακι.)

Δεν θα γελάσω.

(Ένα κλικ και ένας βόμβος. Μια φωτογραφία στον τοίχο, πάνω στο σώμα της. Ένα κλικ κι ένας βόμβος. Κι άλλη φωτογραφία. Κι άλλη. Φωτογραφίες που έχουν τραβηχτεί σε ανύποπτες στιγμές, κάθε φορά και πιο ιδιαίτερες. Το ΜΑΤΙ παρατηρεί. Η ανάσα του ΚΟΡΜΙΟΥ γεμίζει με αγωνία τη ΣΚΗΝΗ. Ο ΠΕΛΑΤΗΣ δεν είναι εκεί).

Πεθαίνω απ' τη δίψα.

(Παύση)

Σηκώνομαι. Θα βγάλω αυτό που έχω στα μάτια.

(Παύση)

Όχι.

(Παύση)

Δεν θα το κάνω.

(Από χιλιάδες σημεία, από το ταβάνι, από τους τοίχους, πετάγονται μικρές λάμπες. Η ΣΚΗΝΗ επιδρώντας καταλυτικά στο ΜΑΤΙ, φωτίζει με αυτόν τον τρόπο το ΚΟΡΜΙ. Το ΚΟΡΜΙ αναλύεται σε χιλιάδες κομμάτια, σπάει, και ξαναενώνεται σε δευτερόλεπτα. Και κρατά κάθε μία από αυτές τις φωτογραφικές αποτυπώσεις).

Τι συμβαίνει;

(Φωνάζει. Πίσω από τις φωνές, πιο βαθύ το σκοτάδι).

Πού είσαι;

(Αναπνέει νευρικά).

Απάντησέ μου.

(Παύση. Η φωνή του φτάνει από ένα ακαθόριστο μέρος μέσα από το σκοτάδι).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Αν θέλεις να φύγεις, φύγε. Αν μείνεις, θα είναι γιατί εσύ το θέλεις.

(Αυτή δεν απαντά. Παύση).

ΚΟΡΜΙ: Τι συμβαίνει;

(Ο φακός του προτζέκτορα χωρίς καμία φωτογραφία φωτίζει το ΚΟΡΜΙ. Βγάζει το μαντήλι που της κάλυπτε τα μάτια).

Τι είναι αυτό το φως; Τι έκανες; Πες μου. Τι έδειχνε η οθόνη;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μην κάνεις ερωτήσεις.

ΚΟΡΜΙ: Φωτογραφίες. Τι είδους φωτογραφίες; Δεν καταλαβαίνω πώς κάποιος σαν εσένα παίζει με φωτογραφίες.

(Τον κοιτάζει. Ο άνδρας είναι ορατός στην ΣΚΗΝΗ. Έπειτα η προσοχή της στρέφεται στη λευκή οθόνη. Πηγαίνει προς τον άνδρα).

Θέλω να τις δω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Νομίζω ότι δεν είναι καλό να τις δεις.

(Αυτή στέκεται μέσα στο λευκό φως του προτζέκτορα).

ΚΟΡΜΙ: Εσύ με ακολουθούσες τόσες μέρες. Είσαι εσύ αυτός που έκλεβε εικόνες από τη ζωή μου, εσύ τράβηξες τις φωτογραφίες. Είσαι εσύ αυτός που φοβόμουν. Είσαι αυτός που έψαχνα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Είμαι τυφλός. Το ξέχασες;

(Περνάει το χέρι της πάνω στο κεφάλι του σιωπηλά. Αυτός δεν αντιδρά καθόλου).

ΚΟΡΜΙ: Είσαι τυφλός δεν αμφιβάλλω. Αλλά συνειδητοποίησα ότι είτε είσαι τυφλός είτε όχι, δεν έχει σημασία. Τελικά ήμουν πολύ αθώα. Θα μπορούσες να έχεις βάλει κάποιον άλλο να με ακολουθεί. Θα μπορούσες να είχες αναθέσει σε άλλους να τραβάνε τις φωτογραφίες. Ίσως και να βρίσκονται εδώ, να περιμένουν στο σκοτάδι. Πού είμαι; Πού έχω μπλέξει;

(Στην οθόνη εμφανίζονται οι φωτογραφίες από τις συγκεκριμένες στιγμές. Η κοπέλα αποφεύγει να τις δει).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν υπάρχει κανείς άλλος. Μόνοι είμαστε, εσύ κι εγώ.

ΚΟΡΜΙ: Και πώς ξέρω ότι δεν μου λες ψέματα;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Έχεις τον λόγο της τιμής μου.

ΚΟΡΜΙ: Τον λόγο σου; Μου ζητάς να σε εμπιστευτώ; Σε φοβάμαι. Μην πλησιάζεις. Θα φωνάξω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σε παρακαλώ να μην το κάνεις. Έπρεπε να κάνω τα πάντα για να ξανάρθεις. Δεν μου αρκούσε εκείνη η πρώτη φορά.

ΚΟΡΜΙ: Τι τις θέλεις τις φωτογραφίες; Δεν μπορείς να τις κάνεις τίποτα. Τίποτα φυσιολογικό. Δεν θέλω να καταλήξω μέρος κάποιας συλλογής. Δώστες μου.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ίσως αργότερα. Όχι τώρα.

ΚΟΡΜΙ: Μόνο για σένα τις τράβηξες; Θα τις δείξεις και σε κανέναν άλλο; Τι έκανες τώρα με τις φωτογραφίες; Δώστες μου τώρα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πάλι με απειλείς;

(Πάνω στον τοίχο προβάλλονται κι άλλες φωτογραφίες δικές της, φωτογραφίες σε προσωπικές στιγμές, σε στιγμές μοναξιάς).

Έλα, πάρτες.

(Ανοίγει το πλαίσιο του προτζέκτορα. Εκείνη αδειάζει τα σλάιντς στην τσάντα της. Μόλις τελειώσει του ζητάει επιτακτικά).

Τα αρνητικά.

(Αυτός δεν κινείται).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν υπάρχουν αρνητικά. Ό,τι υπάρχει είναι εδώ.

(Σιωπή. Τον κοιτάζει).

ΚΟΡΜΙ: Τα αρνητικά.

(Αυτός μένει για ένα λεπτό ακίνητος. Στη συνέχεια γυρίζει και κατευθύνεται σε μια αρχειοθήκη. Ανοίγει ένα κουτί και βγάζει από μέσα διάφορα πράγματα. Αυτή κατευθύνεται προς το μέρος του και του τ' αρπάζει. Επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για τα αρνητικά. Παίρνει ένα και το κοιτάζει κόντρα στο φως).

Εδώ είναι τα πάντα. Τα πάντα. Με έχεις ακολουθήσει σε τόσα μέρη, σχεδόν παντού. Έχεις φωτογραφίσει ό,τι κάνω. Κάθε στιγμή, κάθε γεγονός. Εδώ είναι όλη μου η ζωή.

(Επιστρέφει στο κουτί. Βγάζει φωτογραφίες, κοντάκτ και τα σκορπίζει στο πάτωμα. Σκύβει και κοιτάζει. Σηκώνεται και παίρνει μέσα από το κουτί κι άλλες φωτογραφίες. Τον κοιτάζει. Η κοπέλα κλαίει).

Είμαι σίγουρη ότι δεν είναι όλες. Είμαι σίγουρη ότι έχεις κι άλλες κρυμμένες.

Γι' αυτό και δεν σε νοιάζει τι θα τις κάνω. Αν θα τις κρατήσω ή αν θα τις καταστρέψω. Είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι απ' ό,τι μου έχεις κλέψει. Απ' ό,τι μου έχεις κλέψει. Θα έπρεπε να τα κάψω όλα. Θα έπρεπε να κάψω το σπίτι. Είσαι τυφλός, μπορώ να το κάψω όλο κι εσύ δεν μπορείς να κάνεις κάτι για να με εμποδίσεις. Να κάψω το σπίτι κι εσένα μαζί μ' αυτό. Θα σου άξιζε.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Να το καταστρέψεις αν αυτό είναι που θέλεις.

ΚΟΡΜΙ: Είσαι τρελός.

(Αυτός θέλει να την αγγίξει στο χέρι. Αυτή απότομα τον αποκρούει).

Καλύτερα να μην προσπαθήσεις να κάνεις κάτι περίεργο. Ξέρω που μένεις κι έχω φίλους που με προστατεύουν. Και τώρα μιλάω σοβαρά. Αν τους το ζητήσω θα έρθουν εδώ. Κι αυτοί ξέρουν τι να κάνουν.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Βιάζεσαι;

ΚΟΡΜΙ: Με περιμένουν.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Είναι κάποια ξεχωριστή μέρα;

ΚΟΡΜΙ: Πώς σου ήρθε τώρα αυτό;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν σε περιμένει κανείς. Μονάχα το άδειο σου σπίτι.

ΚΟΡΜΙ: Καριόλη.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να κάτσεις στο σπίτι και να περιμένεις μήπως σου τηλεφωνήσει κάποιος. Να περιμένεις ένα τηλεφώνημα που δεν έρχεται. Να περιμένεις κάποιον που δεν έρχεται ποτέ.

ΚΟΡΜΙ: Μαλάκα, καριόλη.

(Τρέχει προς το μέρος του κι αρχίζει να τον χτυπά. Έτσι όπως τον χτυπά πέφτουν στο πάτωμα φωτογραφίες, αρνητικά και άλλο φωτογραφικό υλικό. Τον χτυπάει σχεδόν υστερικά).

Καριόλη.

(Πάλη σώμα με σώμα. Έτσι όπως παλεύουν, μεταξύ πόνου, φωνών και βογκητών, είναι δύσκολο να ξεχωρίσει κανείς αν πραγματικά παλεύουν ή αν κάνουν έρωτα. Με έναν άγριο, ζωώδη τρόπο. Τα μάτια κλείνουν. Τα στόματα ανοίγουν).

Πόσες πέρασαν από αυτό το σπίτι; Δεν θέλω να ξέρω τι μπορεί να έχεις κάνει μαζί τους.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μόνο εσύ.

ΚΟΡΜΙ: Δεν θέλω να ξέρω τίποτα.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Μόνο κάποια σαν εσένα θα μπορούσε να είναι. Δεν θα μπορούσε με τίποτε να είναι κάποια άλλη, μόνο εσύ.

ΚΟΡΜΙ: Όχι. Δεν είναι αλήθεια. Έχω τη ζωή μου και είναι μόνο δική μου ζωή. Αυτή τη μαλακία θα τη σταματήσω όταν θέλω. Κανείς δεν με υποχρεώνει. Δεν είμαι πουτάνα. Δεν με έχεις.

(Ο ιδρώτας κάνει τα σκισμένα ρούχα της να κολλάνε στο δέρμα. ΤΟ ΚΟΡΜΙ ταραίζεται. Η κοπέλα κυλάει βίαια πάνω στον άνδρα. Αυτός διαμαρτύρεται, αυτή του προκαλεί πόνο).

Δεν θέλω να ξέρω τίποτε άλλο. Δεν θα έπρεπε να έχω έρθει σ' αυτό το σπίτι.

(Αυτή φτάνει σε οργασμό. Αυτός περιμένει. Αλλάζουν θέσεις. Αυτός συνεχίζει να κινείται πάνω της ξανά και ξανά, σχεδόν μηχανικά, χωρίς ευχαρίστηση. Με δύναμη. Προκαλώντας της πόνο, τόσο ώστε αυτή αρχίζει να διαμαρτύρεται, μέχρι που τον σπρώχνει και τον βγάζει από μέσα της. Σέρνονται στο πάτωμα, ο καθένας σε μια γωνιά.)

Μη μ' αγγίζεις. Μη μ' αγγίζεις.

(Αυτή γλιστράει στο πάτωμα. Αυτός μένει ακίνητος).

Με πονάς. Προκαλούμε πόνο ο ένας στον άλλο. Δεν μπορούμε να το αποφύγουμε. Είναι πια πολύ αργά. Δεν έπρεπε να είμαι εδώ. Πρέπει να νύχτωσε. Μια νύχτα γεμάτη αστέρια. Δεν έπρεπε να έχω έρθει.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν υπάρχουν αστέρια.

ΚΟΡΜΙ: Εσύ δεν μπορείς να τα δεις. Δεν μπορείς να τα αισθανθείς. Δεν μπορείς να δεις τίποτε. Τίποτε.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Κάναμε έρωτα.

ΚΟΡΜΙ: Εγώ δεν κάνω έρωτα. Πηδηχτήκαμε.

(Αυτή συνεχίζει να είναι στο πάτωμα, μυρίζει τα χέρια της με δυσαρέσκεια. Αυτός ανεβάζει το παντελόνι και σηκώνεται. Την πλησιάζει από πίσω. Η κοπέλα γυρίζει προς το μέρος του και μπήγει τα νύχια της στο πρόσωπό του. Αυτός υπομένει τον πόνο, ακίνητος).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πήγαινε στο μπάνιο. Είναι δεξιά.

(Παίρνει την τσάντα της. Τον πλησιάζει και τον κοιτάζει).

ΚΟΡΜΙ: Δεν πρόκειται να το ξανακάνω αυτό. Είναι η τελευταία μου υπηρεσία. Ποτέ ξανά. Ούτε μαζί σου ούτε με κανέναν. Ποτέ ξανά.

(Αρχίζει να τη χαϊδεύει. Του πιάνει το χέρι. Αυτός το απωθεί και της χαϊδεύει το μάγουλο. Τον χαστουκίζει. Παίρνει την τσάντα της και κατευθύνεται προς το μπάνιο.

Αυτός περιμένει για μια στιγμή. Μετά σβήνει τα φώτα. Βγαίνει στον διάδρομο, προς την πόρτα του δρόμου. Ακούμε τον ήχο από το κλείδωμα της πόρτας με κλειδαριά.

Στο φόντο το φως του μπάνιου. Ακούγεται ξανά το τραγούδι από την αρχή, δυνατά, εκκωφαντικά. Σβήνει το φως του μπάνιου. Ακούγονται τα βήματά της. Η κοπέλα ακόμη γυμνή, στα σκοτεινά, μπαίνει στο σαλόνι).

Άνοιξε το φως σε παρακαλώ.

(Ένα φλας ξαφνιάζει την κοπέλα που μόλις είχε βγει από το μπάνιο).

Μπορώ να μάθω τι κάνεις;

(Μετά από ένα νέο φλας, το ΜΑΤΙ αποσύρεται. Σκοτάδι ξανά).

Άναψέ το φως.

.....

(Στο πρόσωπό της διαγράφεται ξαφνικά αίσθημα τρόμου, καθώς διαδοχικοί πυροβολισμοί πέφτουν από διάφορες μεριές στο δωμάτιο).

Άσε με να φύγω.

(Φλας)

Πού είναι ο διακόπτης;

(Φλας)

.....

(Ψάχνει το δωμάτιο από άκρη σ' άκρη. Φωνάζει. Αυτός παραμένει σιωπηλός).

Άναψέ το.

(Φλας)

Το φως, το φως.

(Φλας)

Όχι!

(Το απροσδόκητο χτύπημα ενός πυροβολισμού. Η αντήχηση του σβήνει κάτω από την αλλόκοτη μουσική. Καμία λέξη, κανένας ανθρώπινος ήχος. Μερικά βήματα. Κάποιοι θόρυβοι. Χωρίς να μπορεί το ΜΑΤΙ να ανακαλύψει τι έχει συμβεί.

Εκείνη ανάβει το φως. Κρατά στα χέρια της το όπλο. Στα πόδια της είναι η τσάντα της ανοιχτή. Και γύρω από αυτή οι διαφάνειες, σκορπισμένες στο πάτωμα, ανάμεσα στο υπόλοιπο φωτογραφικό

*υλικό. Είναι όρθια. Κρατάει με το δεξί χέρι το αριστερό της
μπράτσο. Το τραγουδι συνεχίζει να ακούγεται).*

Μη σκεφτείς να πλησιάσεις. Πού είναι αυτή η κάμερα;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν θα πυροβολήσεις.

ΚΟΡΜΙ: Μπορώ να το κάνω. Μπορώ να σου ρίχνω μέχρι να γίνεις χίλια
κομμάτια. Και να φύγω από εδώ χωρίς να με νοιάζει ό,τι συνέβη ανάμεσά μας.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν σε λυπάμαι τώρα. Σωστά; Τώρα δεν μπορείς να προσποιηθείς.
Αυτό είναι αληθινό. Τα μάτια σου πρέπει να είναι τελείως ανοιχτά.

(Την πλησιάζει. Αυτή σηκώνει το όπλο).

Το στόμα σου είναι ξερό. Ο λαιμός σε καίει.

ΚΟΡΜΙ: Μη με τρομάζεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ακούω. Τους χτύπους της καρδιάς σου. Είσαι ακόμα γυμνή; Μη μου
πεις.

ΚΟΡΜΙ: Βγάλε τη μουσική.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Ναι, είσαι γυμνή.

Αισθάνομαι την υφή του δέρματος σου κάτω από το δέρμα, εσωτερικά. Νιώθω
πώς κινείσαι. Ξέρω πού βρίσκεσαι. Δεν μπορείς να κρυφτείς.

(Αυτή δεν κινείται. Τον κοιτάζει αμίλητη.)

Περίμενα να έρθεις. Περίμενα αυτή τη στιγμή. Ήξερα ότι πρέπει να είμαι μαζί
σου. Κι εσύ πρέπει να το νιώθεις. Το παιχνίδι είναι για δύο. Μπορώ να ακούσω
την ανάσα σου.

Εκεί.

.....

Ακούω την καρδιά σου.

.....

Εκεί.

.....

Είπες ότι αυτό δεν θα ήταν μια απλή υπηρεσία. Θυμάσαι;

.....

Γι' αυτό δεν θα πυροβολήσεις.

.....

Εκεί.

.....

Μπορώ να σε δώ. Σ' ακούω. Σε μυρίζω.

.....

Τώρα πυροβόλησε.

Τώρα.....

(Η κοπέλα ανακάλυψε μια κρυμμένη κάμερα. Αυτός το καταλαβαίνει).

ΚΟΡΜΙ: Δεν θα καταλήξω μέρος της συλλογής σου.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Είσαι ήδη εδώ, για πάντα. Έχασες.

ΚΟΡΜΙ: Όχι ακόμα. Δεν με έχεις. Δεν έχεις κερδίσει τίποτε ακόμα. Τίποτα.

(Αυτή, με το όπλο στο χέρι χτυπάει την κάμερα και την πετάει στο πάτωμα. Ο φακός και όλη η κάμερα σπάνε σε χίλια κομμάτια. Παύση. Ό,τι έχει απομείνει από τη μηχανή μένει στο πάτωμα. Αυτός αρχίζει να ψάχνει στο πάτωμα με την παλάμη ανοιχτή. Βγάζει το κρυμμένο αρνητικό. Το δείχνει στην κοπέλα).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Πάρτο αν θέλεις. Κράτησέ το.

(Εκείνη καταλαβαίνει. Γυρίζει προς το μέρος του και τον σημαδεύει με το όπλο ακουμπώντας τον σ' όλο το σώμα. Όλη η ΣΚΗΝΗ είναι μια τεράστια φωτογραφική μηχανή, και το ΜΑΤΙ απαθανατίζει τη στιγμή).

ΚΟΡΜΙ: Πού βρίσκομαι; Με ακολούθησες και έβαλες να με τραβήξουν φωτογραφίες. Μου τηλεφώνησες για να έρθω εδώ. Τι είναι αυτό το σπίτι; Τι μου έχεις κάνει; Ποιος είσαι;

ΠΕΛΑΤΗΣ: Σ' έχω.

(Τον κοιτάζει. Έχει ξεπεράσει τον φόβο, την αδυναμία. Τον σημαδεύει με το όπλο. Σημαδεύει σε όλα τα μέρη του σπιτιού. Στους τοίχους, στο ταβάνι).

ΚΟΡΜΙ: Όχι δεν μ' έχεις. Κάνεις λάθος. Ποτέ σου δεν θα μ' έχεις.

(Κατευθύνεται προς την πόρτα, ψάχνοντας την έξοδο).

Δεν θέλω να ξέρω τίποτε άλλο. Φεύγω. Φεύγω από αυτό το παιχνίδι.

(Πριν καταφέρει να δραπετεύσει, σβήνει το φώς. Ακούγεται στο σκοτάδι ο θόρυβος από την προσπάθειά της να βρει έξοδο).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Δεν μπορώ να σ' αφήσω να φύγεις.

ΚΟΡΜΙ: Θα βρω την έξοδο.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα βγεις στον δρόμο έτσι;

ΚΟΡΜΙ: Θα καλέσω την αστυνομία.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Θα σου δώσουν σημασία; Σε μια γυναίκα σαν εσένα;

(Πυροβολισμός)

ΚΟΡΜΙ: Φτάνει. Έπαιξες όπως ήθελες. Τώρα, άσε με να φύγω.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Είμαι εδώ.

(Πυροβολισμός)

Εδώ.

ΚΟΡΜΙ: Οι φίλοι μου ξέρουν τη διεύθυνσή σου.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Εδώ.

ΚΟΡΜΙ: Δεν θα τολμήσεις να με αγγίξεις.

(Εκείνη πυροβολεί. Όμως ο γεμιστήρας έχει αδειάσει, και ακούγεται μόνο το κλικ στον αέρα. Ξανά και ξανά. Χωρίς αποτέλεσμα. Αυτή κλαίει κι αφήνει το όπλο να πέσει στο πάτωμα).

ΠΕΛΑΤΗΣ: Εδώ είμαι.

ΚΟΡΜΙ: Μη με πονέσεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Εδώ είμαι.

ΚΟΡΜΙ: Αν θέλεις θα μείνω μαζί σου. Όσο καιρό θέλεις. Θα κάνω ό,τι μου πεις. Θα έρχομαι όποτε με θέλεις.

ΠΕΛΑΤΗΣ: Όχι. Όχι, δεν χρειάζεται.

(ΦΛΑΣ

Στην οθόνη εμφανίζονται φωτογραφίες που θα μπορούσαν να είναι οι σκηνές που διαδραματίστηκαν μόλις στη ΣΚΗΝΗ. Η ΦΩΝΗ του άντρα περιγράφει με ψυχρή και αδιάφορη φωνή, χωρίς καθόλου ένταση, μέσα από τα παράσιτα της εγγραφής της συσκευής του μαγνητοφώνου).

ΑΥΤΗ ΦΟΒΑΤΑΙ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΣΠΙΤΙ. ΤΑ ΦΛΑΣ ΤΗ ΦΟΒΙΖΟΥΝ. ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΣΚΕΦΘΕΙ. ΨΑΧΝΕΙ ΤΡΟΠΟ ΔΙΑΦΥΓΗΣ. ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΑΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΣΕΙ ΒΟΗΘΕΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΗ.

(Τώρα προβάλλονται φωτογραφίες από κλεμμένες εικόνες, σαν αυτές του προλόγου. Ηχητικό εφέ: ο δρόμος, η νύχτα).

Η ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ ΑΠΟΚΑΘΙΣΤΕΤΑΙ στις 00:37.

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΊΝΑΙ ΑΔΕΙΟΣ. ΑΥΤΗ ΠΕΡΠΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ. ΒΓΑΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΤΑ ΚΛΕΙΔΙΑ. ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ. Στις 00:41 ΦΤΑΝΕΙ ΣΤΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΤΗΣ. ΑΝΑΒΕΙ ΤΟ ΦΩΣ. ΠΕΤΑΕΙ ΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ. ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ. ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΤΟ ΣΤΟΡ. ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΟΠΤΙΚΗ ΕΠΑΦΗ.